

CZU: 005.6:37.01(4)

UDC: 005.6:37.01(4)

ASPECTE TEORETICE ALE EXPERIENȚEI INTERNAȚIONALE PRIVIND ASIGURAREA CALITĂȚII ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL

Dr. conf.univ. Elena VACULOVSKI, ASEM
elenavaculovsky@ase.md
ORCID: 0000-0002-5159-9266
DOI: <https://doi.org/10.53486/econ.2026.135.07>

THEORETICAL ASPECTS OF INTERNATIONAL EXPERIENCE IN QUALITY ASSURANCE IN THE EDUCATIONAL SYSTEM

PhD, Assoc. Prof. Elena VACULOVSKI, ASEM
elenavaculovsky@ase.md
ORCID: 0000-0002-5159-9266
DOI: <https://doi.org/10.53486/econ.2026.135.07>

Rezumat

Evoluția politicilor educaționale din ultimele decenii a dobândit o importanță deosebită în cadrul politicilor educaționale naționale și internaționale, al transformărilor profunde generate de globalizare, al dezvoltării economiei bazate pe cunoaștere și al creșterii mobilității educaționale și profesionale. În acest context, analiza sistemelor de management al calității (SMC) și a reperelor internaționale devine esențială pentru o evaluare complexă a managementului calității în instituțiile publice de învățământ.

Studiul de față propune o analiză comparativă de tip benchmarking, examinând diverse sisteme educaționale din regiunea europeană (Germania, Franța, Marea Britanie), abordările anglo-saxone (Australia, Canada) și strategiile de eficiență tehnocratică specifice sistemelor educaționale asiatice, evidențiind diversitatea mecanismelor de management al calității în educație.

Rezultatele analizei evidențiază faptul că experiența internațională demonstrează că managementul calității în educație este un proces dinamic, profund dependent de contextul național și instituțional în care este implementat. Nu există un model universal al succesului, însă se pot considera eficiente acele practici care echilibrează standardele internaționale cu autonomia academică, investiția financiară cu eficiența managerială și rigorile evaluării cu dezvoltarea continuă a instituțiilor de învățământ. Aceste cadre de referință pot oferi premisele necesare pentru analiza și adaptarea politicilor de calitate în alte sisteme educaționale.

Cuvinte-cheie: *management al calității în educație, sisteme educaționale, experiență internațională, politicile educaționale internaționale.*

Clasificare JEL: I21, I23, I28.

Introducere

În contextul societății contemporane, marcată de globalizare, digitalizare și dinamica accelerată a cunoașterii, calitatea educației a devenit una dintre preocupările centrale ale politicilor publice și ale cercetării pedagogice. Educația nu mai este privită exclusiv ca un proces de transmitere a cunoștințelor, ci ca un mecanism strategic de dezvoltare socială,

Abstract

The evolution of educational policies in recent decades has acquired particular importance within national and international educational policies, the profound transformations generated by globalization, the development of the knowledge-based economy and the increase in educational and professional mobility. In this context, the analysis of quality management systems (QMS) and international benchmarks becomes essential for a complex assessment of quality management in public educational institutions.

The present study proposes a comparative benchmarking analysis, examining various educational systems in the European region (Germany, France, Great Britain), Anglo-Saxon approaches (Australia, Canada) and technocratic efficiency strategies specific to Asian educational systems, highlighting the diversity of quality management mechanisms in education.

The results of the analysis highlight the fact that international experience demonstrates that quality management in education is a dynamic process, deeply dependent on the national and institutional context in which it is implemented. There is no universal model of success, but those practices that balance international standards with academic autonomy, financial investment with managerial efficiency, and rigorous evaluation with the continuous development of educational institutions can be considered effective. These reference frameworks can provide the necessary premises for the analysis and adaptation of quality policies in other educational systems.

Keywords: *quality management in education, educational systems, international experience, international educational policies.*

JEL Classification: I21, I23, I28.

Introduction

In the context of modern society, marked by globalization, digitalization and the accelerated dynamics of knowledge, the quality of education has become one of the central concerns of public policies and pedagogical research. Education is no longer viewed exclusively as a process of transmitting knowledge, but as a strategic mechanism for social,

economică și culturală, fapt care conferă calității educaționale un caracter complex, multidimensional și dinamic.

În ultimele decenii, problematica calității educației a dobândit o importanță deosebită în cadrul politicilor educaționale naționale și internaționale, pe fondul transformărilor profunde generate de globalizare, dezvoltarea economiei bazate pe cunoaștere și creșterea mobilității educaționale și profesionale. În acest context, educația este percepută tot mai mult ca un factor strategic al dezvoltării durabile, iar calitatea sa devine un criteriu esențial de evaluare a performanței sistemelor educaționale [1, 2].

Managementul calității în învățământul superior reprezintă un proces strategic continuu de planificare, organizare și monitorizare, menit să asigure atingerea standardelor de excelență atât în actul didactic, cât și în cercetarea științifică. Totuși, eficiența unui *Sistem de Management al Calității (SMC)* depinde în mod fundamental de trecerea de la o abordare bazată pe conformitate administrativă la dezvoltarea unei culturi instituționale a calității de natură participativă, în cadrul căreia studenții și cadrele didactice devin parteneri activi în procesul de evaluare și îmbunătățire continuă.

Analiza mecanismelor de funcționare a SMC și a cadrelor de referință internaționale este importantă pentru evaluarea multidimensională a mecanismelor de management al calității în instituțiile publice de învățământ superior din Republica Moldova. În condițiile intensificării proceselor de internaționalizare a educației și creșterii mobilității studenților și a cadrelor universitare, accentul se deplasează tot mai mult spre evaluarea rezultatelor educaționale și a performanței academice.

Experiența internațională evidențiază faptul că nu există un model unic de asigurare a calității, ci o diversitate de abordări care reflectă tradițiile educaționale și structurile de guvernare ale fiecărui stat. În prezentul articol se realizează o analiză comparativă a șase modele relevante – Germania, Franța, Marea Britanie, Australia, Canada și țările asiatice (aș-numiții „Tigri Asiatice” – Singapore, Coreea de Sud, Hong Kong și Japonia) – corelând cadrele instituționale cu rezultatele educaționale și impactul asupra beneficiarului.

Scopul acestui articol constă în identificarea celor mai eficiente strategii de guvernare academică a instituțiilor de învățământ și în extragerea cadrului de referință necesar pentru modernizarea și optimizarea mecanismelor de management al calității la nivel instituțional, care ar putea fi adaptate necesităților instituțiilor educaționale din Republica Moldova.

Metodologia cercetării: metode și tehnici

Realizarea articolului s-a bazat pe utilizarea metodelor de analiză și sinteză, a metodei comparative pentru examinarea experienței internaționale, a metodei observației, precum și pe studierea surselor

economic and cultural development, which gives educational quality a complex, multidimensional and dynamic character.

In recent decades, the issue of educational quality has acquired particular importance within national and international educational policies, against the backdrop of important transformations generated by globalisation, the development of the knowledge-based economy and the increase in educational and professional mobility. In this context, education is increasingly perceived as a strategic factor of sustainable development, and its quality is becoming an essential criterion for evaluating the performance of educational systems [1, 2].

Quality management in higher education is a continuous strategic process of planning, organisation and monitoring, aimed at ensuring the achievement of standards of excellence in both teaching and scientific research. However, the effectiveness of a Quality Management System (QMS) fundamentally depends on the transition from an approach based on administrative compliance to the development of an institutional culture of quality of a participatory nature, within which students and teaching staff become active partners in the process of evaluation and continuous improvement.

The analysis of the functioning of quality management systems (QMS) and international reference frameworks is important for the multidimensional assessment of quality management mechanisms in public higher education institutions of the Republic of Moldova. In the context of the intensification of the processes of internationalisation of education and the increase in the mobility of students and academic staff, the emphasis is increasingly shifting towards the assessment of educational outcomes and academic performance.

International experience highlights that there is no single model of quality assurance, but a diversity of approaches that reflect the educational traditions and governance structures of each state. This article provides a comparative analysis of six relevant models, Germany, France, the United Kingdom, Australia, Canada, and Asian countries (the so-called “Asian Tigers” – Singapore, South Korea, Hong Kong, and Japan), correlating institutional frameworks with educational outcomes and impact on the beneficiary.

The purpose of this article is to identify the most effective academic governance strategies of educational institutions and to extract the reference framework necessary for the modernisation and optimisation of quality management mechanisms at the institutional level, which could be adapted to the needs of educational institutions of the Republic of Moldova.

Research Methodology: Methods and Techniques

The article was based on the use of methods of analysis and synthesis, the comparative method for

de literatură de specialitate în domeniul educației și al asigurării calității. A fost analizată literatura de specialitate referitoare la politicile educaționale internaționale, precum și studii axate pe examinarea experiențelor Germaniei, Franței, Marii Britanii, Australiei, Canadei și ale țărilor asiatice.

Rezultate obținute

Studiul dat se concentrează pe o analiză comparativă de tip benchmarking a sistemelor de învățământ din regiunea europeană, precum Germania, Franța și Marea Britanie, modele anglo-saxone fiind reprezentate de experiența Australiei și Canadei, completate de modelele de eficiență tehnocratică ale „Tigrilor Asiatice”.

• Germania: federalism, management pedagogic și sistemul dual

În Germania, managementul calității educaționale reprezintă o responsabilitate partajată între nivelul federal și cele 16 landuri (Länder). Conferința Miniștrilor Educației și Afacerilor Culturale (KMK – Kultusministerkonferenz) stabilește standarde educaționale naționale (Bildungsstandards), care definesc competențele-cheie ale elevilor la finalul ciclurilor de învățământ. Evaluarea calității este realizată prin institute regionale și prin inspecția școlară periodică, axată pe procesul pedagogic, cultura organizațională și climatul școlar.

O particularitate definitorie o reprezintă sistemul dual de învățământ profesional, în cadrul căruia calitatea este monitorizată în parteneriat cu camerele de comerț și industrie. Impactul asupra beneficiarilor este semnificativ, absolvenții dobândind competențe certificate de piața muncii, fapt care facilitează inserția profesională și reduce decalajul dintre educație și economie. Sistemul german formează un beneficiar caracterizat printr-un grad ridicat de specializare tehnică. Pentru elevi, impactul major este predictibilitatea traseului lor profesional. Datorită sistemului dual de management al calității, absolventul nu deține doar cunoștințe teoretice, ci și competențe certificate de industrie, ceea ce reduce „șocul inserției” pe piața muncii. Pentru părinți, calitatea este percepută prin stabilitatea sistemului, deși barierele de mobilitate între landuri pot constitui un punct critic [3].

• Franța: centralizare, standardizare și tranziția către autoevaluare

Franța reprezintă un model centralizat de management al calității, caracterizat prin programe naționale uniforme și examene standardizate, precum Bacalaureatul. Crearea recentă a Consiliului de Evaluare a Școlii (Conseil d'évaluation de l'École) a introdus un ciclu de evaluare instituțională bazat pe autoevaluarea comunității școlare și evaluarea externă realizată de experți independenți.

Acest model garantează echitatea și comparabilitatea diplomelor la nivel național, fiind completat de politici compensatorii de educație prioritară pentru zonele defavorizate. Astfel, managementul calității se

examină experiența internațională, metoda observației, precum și studiul surselor de literatură de specialitate în domeniul educației și al asigurării calității. Literatură de specialitate referitoare la politicile educaționale internaționale a fost analizată, precum și studii axate pe examinarea experiențelor Germaniei, Franței, Marii Britanii, Australiei, Canadei și ale țărilor asiatice.

Results Obtained

This study focuses on a comparative benchmarking analysis of education systems in the European region, such as Germany, France, and the UK, Anglo-Saxon models being represented by the experience of Australia and Canada, complemented by the technocratic efficiency models of the “Asian Tigers”.

• Germany: federalism, pedagogical management, and the dual system

In Germany, the management of educational quality is a shared responsibility between the federal level and the 16 Länder. The Conference of Ministers of Education and Cultural Affairs (KMK – Kultusministerkonferenz) establishes national educational standards (Bildungsstandards), which define the key competences of students at the end of the education cycles. Quality assessment is carried out through regional institutes and through periodic school inspection, focusing on the pedagogical process, organisational culture, and school climate.

A defining feature is the dual vocational education system, in which quality is monitored in partnership with chambers of commerce and industry. The impact on beneficiaries is significant, with graduates acquiring skills certified by the labour market, which facilitates professional insertion and reduces the gap between education and the economy. The German system forms a beneficiary characterised by a high degree of technical specialisation. For students, the major impact is the predictability of their professional path. Thanks to the dual quality management system, the graduate not only possesses theoretical knowledge, but also skills certified by the industry, which reduces the “insertion shock” on the labour market. For parents, quality is perceived through the stability of the system, although barriers to mobility between Länder can be a critical point [3].

• France: centralisation, standardisation, and the transition to self-evaluation

France represents a centralised model of quality management, characterised by uniform national programs and standardised exams, such as the baccalaureate. The recent creation of the school evaluation council (conseil d'évaluation de l'école) introduced an institutional evaluation cycle based on self-evaluation by the school community and external evaluation by independent experts.

This model guarantees the equity and comparability of diplomas at national level, complemented by compensatory policies of priority education for disadvantaged areas. Thus, quality management is

orientează treptat de la control administrativ către îmbunătățirea performanței educaționale. În Franța, beneficiarului direct, elevului i se garantează uniformitatea traseului educațional. Indiferent de regiunea geografică, managementul calității bazat pe programe naționale din Franța asigură faptul, că o diplomă de bacalaureat are aceeași valoare simbolică și practică. Totuși, impactul asupra beneficiarilor din zonele defavorizate este monitorizat prin politicile de „Educație Prioritară”, în cadrul cărora managementul calității se reflectă prin alocarea de resurse suplimentare pentru compensarea inechităților sociale [4].

• **Marea Britanie: responsabilitate publică și răspunderea instituțională**

Sistemul britanic se remarcă printr-un model puternic de responsabilizare publică și răspundere instituțională, centrat pe activitatea OFSTED (Office for Standards in Education). Inspecțiile externe sunt frecvente, riguroase și se finalizează cu rapoarte publice care influențează direct reputația instituțiilor. Evaluarea pune accent pe progresul elevilor și pe coerența curriculumului, nu doar pe rezultatele brute pe care aceștia le obțin la examene.

Impactul asupra beneficiarilor este ambivalent, pe de o parte, părinții au acces la informații transparente, iar instituțiile educaționale sunt stimulate să îmbunătățească performanța, iar pe de altă parte, în literatura de specialitate [5] se indică prezența unui risc de cultură axată pe rezultate, în care conformarea la cadrul normativ de inspecție poate afecta inovația pedagogică. Sistemul OFSTED transformă beneficiarii serviciilor educaționale într-un consumator informat. Impactul principal constă în accesul liber și lejer la datele care îi ajută pe beneficiari să aleagă instituția de învățământ în funcție de rapoartele de inspecție publice. Pentru elevi, presiunea calității se manifestă prin standarde academice ridicate, dar și printr-un risc al fenomenului de predare axată strict pe examen (teaching to the test). În învățământul superior, sistemul NSS – National Student Survey oferă studenților posibilitatea de a participa direct în auditul calității universitare [5].

• **Australia: standarde naționale și abordare bazată pe risc**

Australia tratează educația ca pe un sector strategic, inclusiv din perspectiva internaționalizării. În învățământul superior, Agenția pentru Calitatea și Standardele Învățământului Terțiar (TEQSA – Tertiary Education Quality and Standards Agency) reglementează calitatea printr-un cadru național de standarde, care acoperă guvernarea instituțională, curriculumul și integritatea academică.

Managementul calității este bazat pe evaluarea riscurilor, deoarece instituțiile cu performanțe solide sunt monitorizate mai puțin intens, în timp ce organizațiile vulnerabile sunt supuse unor audituri mai frecvente. Beneficiarii, în special studenții inter-

gradually moving from administrative control to improving educational performance. In France, the system ensures that students, as direct beneficiaries, follow a seamless and equitable educational path. Regardless of the geographical region, quality management based on national programs in France ensures that a baccalaureate diploma has the same symbolic and practical value. However, the impact on beneficiaries in disadvantaged areas is monitored through “Priority Education” policies, within which quality management is reflected by the allocation of additional resources to compensate for social inequities [4].

• **United Kingdom: Public accountability and institutional responsibility**

The British system is notable for a strong model of public accountability and institutional responsibility, centered on the work of OFSTED (Office for Standards in Education). External inspections are frequent, rigorous, and result in public reports that directly influence the reputation of institutions. The evaluation focuses on student progress and curriculum coherence, not just on the raw results they obtain in exams.

The impact on beneficiaries is ambivalent; on the one hand, parents have access to transparent information, and educational institutions are stimulated to improve performance, and on the other hand, the literature [5] indicates the presence of a risk of a culture focused on results, in which compliance with the regulatory inspection framework can affect pedagogical innovation. The OFSTED system transforms beneficiaries of educational services into informed consumers. The main impact is the free and easy access to data that helps beneficiaries choose their educational institution based on public inspection reports. For students, the pressure for quality manifests itself in high academic standards, but also in a risk of teaching to the test. In higher education, the NSS – National Student Survey system offers students the opportunity to participate directly in the audit of university quality [5].

• **Australia: National standards and risk-based approach**

Australia treats education as a strategic sector, including from the perspective of internationalisation. In higher education, the Tertiary Education Quality and Standards Agency (TEQSA) regulates quality through a national framework of standards, covering institutional governance, curriculum and academic integrity.

Quality management is based on risk assessment, as institutions with strong performance are monitored less intensively, while vulnerable organisations are subject to more frequent audits. Beneficiaries, especially international students, benefit from a high level of protection of educational rights and global recognition of qualifications.

naționali, beneficiază de un nivel ridicat de protecție a drepturilor educaționale și de recunoaștere globală a calificărilor.

În Australia, beneficiarii sistemului educațional sunt adesea studenții internaționali, care sunt încadrați în una dintre cele mai puternice rețele de protecție a drepturilor studenților din lume. Managementul calității bazat pe risc oferă garanții privind protejarea investiției financiare a studenților în cazul unui eventual declin instituțional. Impactul asupra pieței muncii este vizibil prin recunoașterea globală a calificărilor australiene, susținută de rigoarea TEQSA [7].

• **Canada: descentralizare, echitate și dezvoltare profesională**

Canada nu dispune de un sistem național unitar de management al calității, responsabilitatea fiind atribuită provinciilor. Evaluările standardizate, de exemplu, Oficiul pentru Calitate și Responsabilitate în Educație din Ontario – EQAO. Sunt utilizate, în principal, pentru diagnoză și orientarea alocării resurselor, nu pentru sancționare. În învățământul superior, asigurarea calității se realizează prin audieri periodice ale programelor de studii.

Sistemul canadian generează elevi cu unele dintre cele mai ridicate niveluri de alfabetizare și competențe în rezolvarea problemelor din spațiul anglo-saxon. Impactul asupra beneficiarilor este unul de incluziune și suport. Managementul calității nu este punitiv, fapt ce contribuie la crearea unui mediu de învățare cu un nivel redus de stres. Absolvenții sistemului educațional dezvoltă o capacitate ridicată de adaptare, întrucât sistemul canadian pune accent pe competențele secolului XXI mai degrabă decât pe memorarea standardizată [5].

• **Sistemul de management al calității în educație din țările asiatice, în special în „Tigrii Asiatice” (Singapore, Coreea de Sud, Hong Kong) și Japonia**

Analiza acestui sistem relevă o fuziune între rigoarea administrativă modernă și valorile culturale confucianiste. Spre deosebire de modelul european, care pune accent pe incluziune și flexibilitate, modelul asiatic este construit pe următoarele principii:

- Meritocrație strictă, în care calitatea este evaluată prin examene naționale cu miză ridicată, care determină parcursul educațional, social și profesional al elevului.
- Standardizarea proceselor, care pune accent pe controlul axat puternic asupra curriculumului și a standardelor de predare, de exemplu în Japonia și Coreea de Sud.
- Cultura ameliorării continue (Kaizen), care este răspândită în Japonia și în care sistemul educațional utilizează un proces de management al calității prin care profesorii colaborează pentru a testa și perfecționa constant metodele de predare (Jugyo kenkyu). Rezultatele educaționale și impactul lor asupra

In Australia, the beneficiaries of the education system are often international students, who are included in one of the strongest networks of student rights protection in the world. Risk-based quality management provides guarantees that students' financial investment is protected in the event of a possible institutional decline. The impact on the labour market is visible through the global recognition of Australian qualifications, supported by the rigour of TEQSA [7].

• **Canada: Decentralisation, equity, and professional Development**

Canada does not have a unified national quality management system, with responsibility being assigned to the provinces. Standardised assessments, for example, the Education Quality and Accountability Office of Ontario – EQAO. They are used mainly for diagnosis and guidance of resource allocation, not for sanctioning. In higher education, quality assurance is achieved through periodic audits of study programs.

The Canadian system produces students with some of the highest levels of literacy and problem-solving skills in the Anglo-Saxon area. The impact on beneficiaries is one of inclusion and support. Quality management practices are not punitive in nature, which contributes to the creation of a low-pressure and supportive learning environment. Graduates of the educational system develop a high capacity for adaptation, as the Canadian system prioritises the development of 21st century skills rather than reliance on standardised memorisation [5].

• **The quality management system in education in Asian countries, especially in the “Asian Tigers” (Singapore, South Korea, Hong Kong) and Japan**

The analysis of this system reveals a fusion between modern administrative rigour and Confucian cultural values. Unlike the European model, which emphasises inclusion and flexibility, the Asian model is built on the following principles:

- Strict meritocracy, in which quality is assessed through high-stakes national exams, which determine the educational, social and professional path of the student.
- Standardization of processes, which emphasises strong control over the curriculum and teaching standards, for example in Japan and South Korea.
- Culture of continuous improvement (Kaizen), which is widespread in Japan and in which the education system uses a quality management process through which teachers collaborate to constantly test and improve teaching methods (Jugyo kenkyu).

Educational outcomes and their impact on beneficiaries, such as students, parents, and society in Asian countries, represent a combination of record

beneficiarilor, precum elevii, părinții și societatea în țările asiatice, reprezintă o combinație dintre performanțele academice record și costuri socio-emoționale ridicate. În timp ce modelul european tinde spre echilibru și incluziune, modelul asiatic este orientat spre eficiență și competitivitate globală [7].

Managementul calității bazat pe performanță generează cele mai vizibile „efecte secundare” din perspectiva impactului asupra Beneficiarului Direct, a elevului, care se manifestă prin:

- Presiune și Stres: în Coreea de Sud și Japonia, sistemul de examinare este atât de riguros încât a dus la apariția expresiei de „iadul examenelor”. În aceste condiții, calitatea vieții elevilor este adesea sacrificată în favoarea calității performanței academice.
- Fenomenul „Shadow Education”, sau meditațiile: un impact major asupra beneficiarilor este dependența de sistemele private, precum hagwons în Coreea și juku în Japonia. Elevii ajung frecvent să studieze câte 12-14 ore pe zi, ceea ce afectează atât sănătatea fizică prin lipsa somnului și sedentarism, cât și pe cea mentală.
- Percepția unui suport parental redus: deși obțin rezultate academice ridicate [8], un procent semnificativ de elevi din Singapore resimt o presiune considerabilă și un suport emoțional mai scăzut din partea părinților, comparativ cu media europeană.

Experiența internațională și rezultatele educaționale obținute în țările analizate anterior prezintă clar eficiența sistemelor de calitate în aceste țări, demonstrând, totodată, că managementul calității educaționale este un proces complex, dinamic și dependent de contextul național. Un șablon universal pentru sistemul de management al calității în educație nu există, însă practicile eficiente sunt cele care echilibrează standardele externe cu autonomia profesională, investiția financiară cu eficiența managerială și evaluarea cu dezvoltarea continuă.

Țările asiatice, precum Singapore, Japonia, Coreea de Sud și Hong Kong, domină constant vârful clasamentelor internaționale, precum PISA (Programul pentru Evaluarea Internațională a Elevilor) [8]. Singapore, care deține locul 1 în clasamentul PISA în anul 2022 se caracterizează prin faptul, că elevii de 15 ani se situează cu aproximativ 3 ani înaintea mediei Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) la matematică și științe. Spre deosebire de mitul „învățării mecanice”, rezultatele PISA 2022 arată că elevii din Singapore și Japonia excelează la rezolvarea problemelor complexe și în gândirea critică, nu doar în memorare [8]. În timpul pandemiei, sistemele educaționale asiatice au demonstrat o capacitate de adaptare digitală mult superioară majorității țărilor din UE, menținând sau chiar îmbunătățind rezultatele la învățare.

academic performance and high socio-emotional costs. While the European model tends towards balance and inclusion, the Asian model is oriented towards efficiency and global competitiveness. [7]

Performance-based quality management generates some of the most visible consequences for the primary beneficiaries, namely students. These effects are manifested through the following dimensions:

- Pressure and stress: in South Korea and Japan, the examination system is so rigorous that it has led to the expression “exam hell”. Under such conditions, the quality of life of students is often compromised in favour of high academic performance.
- The phenomenon of “Shadow Education”, or meditations: a major impact on beneficiaries is the dependence on private systems, such as hagwons in Korea and juku in Japan. Students frequently engage in extended study schedules, often reaching 12-14 hours per day. This intensive workload can negatively affect both physical health, through sleep deprivation and sedentary behaviour, and mental well-being.
- Perception of reduced parental support: despite achieving high academic results [8], a significant percentage of students in Singapore feel considerable pressure and lower emotional support from their parents, compared to the European average.

International experience and educational outcomes in the countries analysed above clearly demonstrate the effectiveness of quality systems in these countries, while also demonstrating that educational quality management is a complex, dynamic and context-dependent process. There is no universal template for a quality management system in education, but effective practices are those that balance external standards with professional autonomy, financial investment with managerial efficiency, and evaluation with continuous development.

Asian countries such as Singapore, Japan, South Korea and Hong Kong consistently dominate the top of international rankings such as PISA (Programme for International Student Assessment) [8]. Singapore, which holds the 1st place in the PISA rankings in 2022, is characterized by the fact that 15-year-old students are about 3 years ahead of the Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) average in mathematics and science. Contrary to the myth of “robot learning”, the PISA 2022 results show that students in Singapore and Japan excel in complex problem solving and critical thinking, not just memorisation [8]. During the pandemic, Asian education systems have demonstrated a much higher digital adaptation capacity than most EU countries, maintaining or even improving learning outcomes.

Datele PISA 2022 [8] indică performanțe superioare pentru Canada și Australia, urmate de Marea Britanie, Germania și Franța, toate situate peste media OECD. Analiza acestor date arată că Canada conduce în acest grup, sugerând că un sistem de management al calității bazat pe autonomia provinciilor și investițiile în echitate produce rezultate superioare unui model de inspecție punitivă. Scorul ridicat al Australiei demonstrează eficiența modelului bazat pe standarde naționale clare. Scăderea ușoară a performanțelor Germaniei și Franței sub nivelul anilor precedenți a declanșat, în aceste țări, o reevaluare a sistemelor de management al calității, orientată spre modele mai flexibile și mai digitalizate.

• Paradigme majore în managementul calității educaționale la nivel internațional

Analiza sistemelor educaționale din în țările analizate anterior arată că în managementul calității educaționale la nivel internațional, se pot distinge trei paradigme majore:

- paradigma responsabilizării și controlului, reprezentată de Marea Britanie;
- paradigma dezvoltării profesionale, reprezentată de Canada și Germania;
- paradigma performanței holistice și a alinierii strategice specifică țărilor asiatice.

Modelul din Marea Britanie funcționează pe principiul „inspecției ca motor al schimbării”, în care calitatea este menținută printr-o presiune externă constantă asupra instituțiilor educaționale. Principalul avantaj al acestui model constă în corectarea rapidă a deficiențelor, însă critica frecvent adusă acestui model, este că acesta generează stres organizațional.

În opoziție, Franța a început să adopte un model hibrid. Deși sistemul rămâne centralizat, noul model francez pune accent pe auto-evaluare, considerând că unitatea de învățământ trebuie să fie subiectul propriei analize înainte de intervenția autorităților publice. Analiza comparativă relevă că, în timp ce modelul britanic măsoară în principal rezultatele finale ale procesului (output), sistemele din Franța și Germania sunt mai preocupate de calitatea resurselor inițiale (input) și a proceselor pedagogice.

Australia și Canada implementează modele caracterizate printr-un grad ridicat de adaptabilitate. În Australia, managementul calității este reglementat aproape ca un serviciu financiar, prin utilizarea unor indicatori clari de risc. În cazul în care o instituție de învățământ prezintă riscuri de ordin financiar sau academic, intervenția autorităților este rapidă și precis direcționată.

În Germania, calitatea educației este strâns legată de statutul profesorului ca funcționar public și de rigoarea pregătirii acestuia. Spre deosebire de sistemul britanic, în care cadrele didactice pot avea parcursuri diverse, sistemul german garantează calitatea prin standardizarea procesului de formare inițială.

Modelul asiatic, în special Singapore, Coreea de Sud și Japonia, nu se încadrează perfect nici în

PISA 2022 data [8] shows superior performance for Canada and Australia, followed by the UK, Germany and France, all above the OECD average. Analysis of this data shows that Canada leads this group, suggesting that a quality management system based on provincial autonomy and investment in equity produces superior results to a punitive inspection model. Australia's high score demonstrates the effectiveness of a model based on clear national standards. The slight decline in performance in Germany and France below previous years has triggered a reassessment of quality management systems in these countries, oriented towards more flexible and digitalised models.

• Key frameworks for educational quality management at the international level

The analysis of the educational systems in the countries analysed previously shows that in the management of educational quality at the international level, three major paradigms can be distinguished:

- the paradigm of accountability and control, represented by the United Kingdom;
- the paradigm of professional development, represented by Canada and Germany;
- the paradigm of holistic performance and strategic alignment specific to Asian countries.

The model in the United Kingdom operates on the principle of “inspection as an engine of change”, in which quality is maintained through constant external pressure on educational institutions. The main advantage of this model lies in the rapid correction of deficiencies, but the frequent criticism of this model is that it generates organizational stress.

In contrast, France has begun to adopt a hybrid model. Although the system remains centralized, the new French model emphasizes self-evaluation, considering that the educational unit must be the subject of its own analysis before the intervention of public authorities. The comparative analysis reveals that, while the British model mainly measures the final results of the process (output), the systems in France and Germany are more concerned with the quality of the initial resources (input) and pedagogical processes.

Australia and Canada implement models characterised by a high degree of adaptability. In Australia, quality management is regulated almost like a financial service, using clear risk indicators. If an educational institution presents financial or academic risks, the intervention of the authorities is rapid and precisely targeted.

In Germany, the quality of education is closely linked to the status of the teacher as a civil servant and the rigor of his training. Unlike the British system, in which teachers can have diverse paths, the German system guarantees quality by standardising the initial training process.

The Asian model, especially Singapore, South Korea and Japan, does not fit perfectly into either the

controlul extern specific modelului britanic, nici în paradigma dezvoltării profesionale caracteristică sistemului german, ci fuzionează într-un sistem de „autonomie dirijată”.

Dacă în Marea Britanie inspecția este un „motor al schimbării”, iar în Franța auto-evaluarea constituie un instrument de reflecție instituțională, în Singapore, managementul calității realizat prin School Excellence Model (SEM) fuzionează cele două abordări.

Inspecția ca validare poate fi privită nu doar ca mecanism de control, deoarece în Singapore școlile parcurg un proces riguros de auto-evaluare asistată de date. Statul intervine nu doar pentru a sancționa, ca în modelul britanic, ci și pentru a valida corectitudinea analizei instituționale. Dacă o instituție de învățământ identifică o problemă în procesul de predare a matematicii, Ministerul Educației intervine cu resurse și consultanță, transformând inspecția dintr-un act punitiv într-un instrument de suport strategic.

Japonia oferă o alternativă la controlul administrativ prin modelul în cadrul căruia profesorii colaborează la testarea și perfecționarea constantă a metodelor de predare, *Jugyō kenkyū*, managementul calității fiind asigurat nu la nivel de birou, ci direct în clasă, profesorii observându-se reciproc și îmbunătățind fiecare lecție. Este o formă de management al calității „de jos în sus”, care reduce presiunea inspecției externe, specifică sistemului britanic, prin profesionalizarea colectivă, similară Germaniei, însă mult mai practică.

În timp ce Australia utilizează indicatorii de risc foarte preciși, iar Germania se bazează pe rigoarea formării inițiale a cadrelor didactice, Coreea de Sud și Hong Kong practică o variantă de rigiditate tehnologică și meritocratică.

În Coreea de Sud, managementul calității este masiv digitalizat. Sistemul Național de Informații Educaționale (NEIS – National Education Information System) permite monitorizarea calității în timp real, asigurând că toate unitățile de învățământ progresează în mod echitabil, dar, spre deosebire de Canada, cu un sistem educațional caracterizat printr-o flexibilitate maximă, sistemul coreean limitează posibilitatea apariției abaterilor de la curriculumul național [9]. Dacă în Canada managementul calității se măsoară prin starea de bine și incluziunea elevului, în China sau Singapore, un indicator managerial crucial îl constituie rata de admitere a absolvenților în universitățile de elită. Această rigoare face ca întregul sistem educațional să devină extrem de competitiv, iar managementul calității devine, în esență, un management al performanței de vârf.

Analiza comparativă extinsă arată că modelul asiatic reușește să combine măsurarea riguroasă a rezultatelor educaționale specifică spațiului anglo-saxon, cu investiția considerabilă în calitatea proceselor educaționale și a resurselor umane specifică modelului german.

external control specific to the British model or the professional development paradigm characteristic of the German system, but merges into a system of “managed autonomy”.

If in the UK inspection is an “engine of change”, and in France self-evaluation is a tool for institutional reflection, in Singapore, quality management through the School Excellence Model (SEM) merges the two approaches.

Inspection as validation can be seen not only as a control mechanism, because in Singapore schools undergo a rigorous process of data-assisted self-evaluation. The state intervenes not only to sanction, as in the British model, but also to validate the correctness of the institutional analysis. If an educational institution identifies a problem in the teaching of mathematics, the Ministry of Education intervenes with resources and consultancy, transforming inspection from a punitive act into a strategic support tool.

Japan offers an alternative to administrative control through the model in which teachers collaborate to constantly test and improve teaching methods, “*Jugyō kenkyū*”, with quality management being ensured not at the office level but directly in the classroom, with teachers observing each other and improving each lesson. It is a form of “bottom-up” quality management, which reduces the pressure of external inspection, specific to the British system, through collective professionalisation, similar to Germany, but much more practical.

While Australia uses very precise risk indicators, and Germany relies on the rigour of initial teacher training, South Korea and Hong Kong practice a variant of technological and meritocratic rigidity.

In South Korea, quality management is massively digitalised. The National Education Information System (NEIS) allows for real-time quality monitoring, ensuring that all schools are progressing equitably, but unlike Canada, with its highly flexible education system, the Korean system limits the possibility of deviations from the national curriculum. [9] While in Canada, quality management is measured by student well-being and inclusion, in China and Singapore, a crucial managerial indicator is the rate of admission of graduates to elite universities. This rigour makes the entire education system extremely competitive, and quality management essentially becomes top-level performance management.

Extensive comparative analysis shows that the Asian model manages to combine the rigorous measurement of educational outcomes specific to the Anglo-Saxon space with the considerable investment in the quality of educational processes and human resources specific to the German model.

Tabel 1/ Table 1

**Analiza comparativă a modelelor de management al calității educaționale/
Comparative analysis of educational quality management models**

Paradigma/ the paradigm	Direcție principală/ Main Direction	Rolul Autorităților/ Role of Authorities
Responsabilizare și control (modelul britanic)/ Accountability and oversight (the british model)	Rezultate și sancțiuni/ Results and sanctions	Inspector/ Auditor/ Inspector/ Auditor
Dezvoltare instituțională (modelul german și canadian)/ Institutional development (german and canadian model)	Procese și suport/ Processes and support	Partener/ Facilitator/ Partner/Facilitator
Performanță aliniată (modelul asiatic)/ Aligned performance (asian model)	Exelență și competitivitate/ Excellence and competitiveness	Arhitect strategic al sistemului/ Strategic system architect

Sursa: elaborat de autor în baza surselor bibliografice citate/ Source: compiled by the author based on the cited bibliographical sources

O analiză comparativă între Modelul de Exceelență Școlară din Singapore (School Excellence Model – SEM) și cel european (EQAVET – European Quality Assurance in Vocational Education and Training), ce reprezintă cadrul european de asigurare a calității în educație și formarea profesională, relevă două filozofii distincte: una axată pe performanță și rezultate de elită (Singapore), iar cealaltă pe convergență și cooperare între state (UE – Uniunea Europeană).

Astfel, în Singapore educația este tratată ca o resursă strategică de supraviețuire națională, iar managementul calității funcționează ca un mecanism de auto-evaluare asistată.

Directorii instituțiilor educaționale au autonomie ridicată în gestionarea resurselor, dar sunt direct responsabili de atingerea indicatorilor de performanță. Periodic, la câțiva ani, echipele de experți externi vizitează școlile pentru a valida procesele de management. Pentru angajații din învățământ, calitatea nu este o opinie, ci o cifră. Se monitorizează constant date privind progresul fiecărui elev, performanțele academice și nivelul de satisfacție al părinților [9].

Spre deosebire de Singapore, instituțiile de învățământ din Uniunea Europeană nu pot impune un sistem unic de management al calității în educație din cauza diversității culturale și economice. EQAVET funcționează pe baza ciclului calității Deming, (PDCA – Planificare -> Implementare -> Evaluare -> Revizuire), respectând principiile de transparență și mobilitate, învățare reciprocă și accent pe piața muncii. Scopul respectivelor principii constă în faptul că diplomele obținute în diferite țări membre ale UE să fie recunoscute și respectate la același nivel de calitate [11]. Statele membre colaborează și pentru a face schimb de bune practici, fără a avea presiunea unui clasament național punitiv, iar calitatea este definită în mare parte prin cât de repede își găsesc absolvenții un loc de muncă în domeniul studiat.

A comparative analysis between the Singaporean School Excellence Model (SEM) and the European Quality Assurance in Vocational Education and Training (EQAVET), the European framework for quality assurance in education and training, reveals two distinct philosophies: one focused on elite performance and results (Singapore), and the other on convergence and cooperation between member states (European Union).

Thus, in Singapore, education is treated as a strategic resource for national survival, and quality management functions as a mechanism for assisted self-evaluation.

Directors of educational institutions have high autonomy in managing resources, but are directly responsible for achieving performance indicators. Periodically, every few years, teams of external experts visit schools to validate management processes. For education employees, quality is not an opinion, but a number. Data on the progress of each student, academic performance and the level of parental satisfaction are constantly monitored [9].

Unlike Singapore, educational institutions in the European Union cannot impose a single quality management system in education due to cultural and economic diversity. EQAVET operates on the basis of the Deming quality cycle (PDCA – Plan -> Do -> Check -> Act), respecting the principles of transparency and mobility, mutual learning and a focus on the labour market. The aim of these principles is that diplomas obtained in different EU member states are recognised and respected at the same level of quality [11]. Member states also collaborate to exchange good practices, without the pressure of punitive national rankings, and quality is largely defined by how quickly graduates find a job in their field of study.

Tabel 2/ Table 2

Principalele diferențe structurale și operaționale a modelelor asiatic și european de managementul calității educaționale/ Main structural and operational differences between Asian and European models of educational quality management

Criteriu de Comparație/ Comparison Criteria	Modelul Singapore (SEM)/ Singapore model (SEM)/	Modelul European (EQAVET)/ European model (EQAVET)
Filozofia de Bază/ Core Philosophy	<i>Controlul excelenței:</i> inspirat din modelele de business, pune accent pe leadership și rezultate măsurabile./ <i>Excellence Control:</i> inspired by business models, emphasising leadership and measurable results.	<i>Cooperarea voluntară:</i> un cadru de referință pentru a ajuta statele membre să-și armonizeze sistemele educaționale fără a impune reglementări obligatorii./ <i>Voluntary cooperation:</i> a reference framework designed to help member states harmonize their educational systems without imposing mandatory regulations.
Structura Sistemului/ System Structure	<i>Centralizat:</i> Ministerul Educației stabilește standardele și efectuează audieri riguroase./ <i>Centralized:</i> The Ministry of Education sets the standards and conducts rigorous audits.	<i>Descentralizat:</i> fiecare țară își păstrează autonomia, EQAVET oferind doar instrumente de monitorizare și orientare./ <i>Decentralized:</i> Each country maintains its autonomy, with EQAVET providing only monitoring and guidance tools.
Indicatori de Calitate/ Quality Indicators	<i>Axat pe rezultate:</i> performanța la examene, succesul în carieră, inovația școlară./ <i>Outcome-oriented:</i> Focuses on exam performance, career success, and educational innovation.	<i>Axat pe proces:</i> rata de participare, plasarea pe piața muncii, utilizarea fondurilor./ <i>Process-oriented:</i> Focuses on participation rates, labour market placement, and the utilisation of funds.
Flexibilitate/ Flexibility	<i>Scăzută:</i> toate instituțiile de învățământ trebuie să tindă spre același standard de „Excelență”./ <i>Low:</i> all educational institutions must strive toward the same "Excellence" standard.	<i>Ridicată:</i> sistemul poate fi adaptabil la contextul socio-economic al fiecărui stat membru./ <i>High:</i> the system is adaptable to the specific socio-economic context of each member state.

Sursa: elaborat de autor în baza surselor bibliografice citate/ Source: Compiled by the author based on the cited bibliographical sources

În aceste două sisteme pot fi identificate o serie de puncte de intersecție, dar și divergențe majore. Astfel, în sistemul educațional din Singapore, o scădere a calității este tratată prin intervenții imediate ale autorităților publice în sistemul UE, însă se pune accent pe recomandări și asistență tehnică pentru îmbunătățire continuă. În Singapore, managementul calității în educație pune accent puternic pe performanța individuală a elevului ca indicator principal al succesului școlii, iar în spațiul UE tot mai mult se pune accent pe incluziune și echitate educațională, inclusiv prin asigurarea calității pentru grupurile vulnerabile. Modelul sistemului UE este mai lent în implementare în mare parte din cauza birocrăției transnaționale, în timp ce Singapore poate reconfigura întregul sistem educațional în doar câțiva ani, cum a fost trecerea rapidă spre „Education 4.0” [10].

Se poate observa că Singapore oferă un model de eficiență maximă, ideal pentru economii hiper-competitive, în timp ce UE oferă un model bazat pe

A number of points of intersection, but also major divergences, can be identified in these two systems. Thus, in the Singaporean education system, a decline in quality is addressed by immediate interventions by public authorities in the EU system, but the emphasis is on recommendations and technical assistance for continuous improvement. In Singapore, quality management in education places a strong emphasis on individual student performance as the main indicator of school success, and in the EU space there is an increasing emphasis on inclusion and educational equity, including by ensuring quality for vulnerable groups. The EU system model is slower to implement largely due to transnational bureaucracy, while Singapore can reconfigure the entire education system in just a few years, as was the rapid transition to “Education 4.0” [10].

It can be seen that Singapore offers a model of maximum efficiency, ideal for hyper-competitive economies, while the EU offers a model based on

reziliență și coeziune, ideal pentru sisteme democratice complexe și diversificate. Deși sistemele educaționale asiatice generează rezultate academice performante, managementul calității se confruntă cu o serie de limite, precum bunăstarea elevilor, care, datorită accentului pe performanța academică, generează un nivel extrem de stres, iar eforturile pentru creșterea calității individuale nu mai aduc beneficii sociale suplimentare, ci doar o competiție epuizantă.

Totuși, recent, unele state asiatice, inclusiv Singapore, au început să reformeze SMC, trecând de la „calitatea prin note” la „calitatea prin dezvoltarea competențelor secolului XXI”, reducând numărul de examene pentru a încuraja creativitatea, gândirea critică și inovația. [9]

Modul în care este tratat procesul de asigurare a calității în ambele sisteme, atât cel din Singapore, cât și cel european, se bazează pe ciclul Deming (PDCA), un instrument fundamental de management al calității, ceea ce confirmă faptul că modelele performante combină evaluarea externă cu auto-evaluarea, utilizând rezultatele obținute pentru îmbunătățire continuă.

Concluzii

Din examinarea experiențelor Germaniei, Franței, Marii Britanii, Australiei, Canadei și a sistemelor din grupul „Tigrilor Asiatice”, pot fi desprinse următoarele concluzii fundamentale:

- Există o diversitate a paradigmelor de asigurare a calității în educație, nu există un sistem „ideal”, dar există sisteme adaptate. În timp ce modelul britanic mizează pe transparență și presiune externă, cele canadiene și germane pun accent pe încrederea în capitalul profesional al cadrelor didactice și pe suportul acordat profesorilor în procesul de dezvoltare profesională. Modelul asiatic demonstrează că fuziunea între managementul bazat pe date și cultura îmbunătățirii continue la nivel de clasă poate genera performanțe academice remarcabile, dar cu riscul apariției unor costuri sociale și emoționale ridicate pentru beneficiarii educaționali.
- Reziliența democratică din sistemele de învățământ din Uniunea Europeană reprezintă un model în care calitatea este definită prin cooperare, mobilitate și incluziune, oferind un cadru flexibil pentru educație, care poate absorbi diversitatea sistemelor naționale fără a le sacrifica autonomia.
- Indiferent de model, punitiv în Marea Britanie, de protecție în Australia sau de performanță în Singapore, managementul calității educaționale se orientează tot mai mult spre monitorizarea experienței de învățare și de satisfacție a beneficiarului, depășind simpla raportare a resurselor educaționale, beneficiarul devenind astfel indicatorul central de performanță.

resilience and cohesion, ideal for complex and diverse democratic systems. Although Asian education systems generate high-performing academic results, quality management faces a series of limits, such as student well-being, which, due to the focus on academic performance, generates an extreme level of stress, and efforts to increase individual quality no longer bring additional social benefits, but only exhausting competition.

Recently, however, some Asian countries, including Singapore, have begun to reform QMS, moving from “quality through grades” to “quality through 21st century skills development”, reducing the number of examinations to encourage creativity, critical thinking, and innovation [9].

The way in which the quality assurance process is handled in both the Singaporean and European systems is based on the Deming cycle (PDCA), a fundamental quality management tool, which confirms that successful models combine external evaluation with self-evaluation, using the results obtained for continuous improvement.

Conclusions

From the examination of the experiences of Germany, France, Great Britain, Australia, Canada, and the systems of the “Asian Tigers”, the following fundamental conclusions can be drawn:

- There is a diversity of paradigms for quality assurance in education, there is no “ideal” system, but there are adapted systems. While the British model relies on transparency and external pressure, the Canadian and German ones emphasise trust in the professional capital of teaching staff and the support given to teachers in the professional development process. The Asian model demonstrates that the fusion of data-based management and a culture of continuous improvement at the classroom level can generate remarkable academic performance, but at the risk of high social and emotional costs for educational beneficiaries.
- Democratic resilience in education systems in the European Union represents a model in which quality is defined by cooperation, mobility, and inclusion, providing a flexible framework for education, which can absorb the diversity of national systems without sacrificing their autonomy.
- Regardless of the model, punitive in the UK, protective in Australia or performance in Singapore, educational quality management is increasingly oriented towards monitoring the learning experience and satisfaction of the beneficiary, going beyond the simple reporting of educational resources, the beneficiary becoming the central performance indicator.

In conclusion, it can be mentioned that international experience demonstrates that quality mana-

În concluzie, poate fi menționat că experiența internațională demonstrează că managementul calității în educație este un proces dinamic, profund dependent de contextul național și instituțional în care este implementat. Nu există un model universal, însă eficiente se adevăresc a fi acele practici care echilibrează standardele externe cu autonomia profesională, investiția financiară cu eficiența managerială și evaluarea performanțelor cu dezvoltarea continuă. Aceste cadre de referință constituie o bază solidă pentru analiza și adaptarea politicilor de asigurare a calității în alte sisteme educaționale, precum sistemul de învățământ din Republica Moldova.

gement in education is a dynamic process, deeply dependent on the national and institutional context in which it is implemented. There is no universal model, but effective practices are those that balance external standards with professional autonomy, financial investment with managerial efficiency and performance evaluation with continuous development. These reference frameworks constitute a solid basis for the analysis and adaptation of quality assurance policies in other educational systems, such as the education system in the Republic of Moldova.

Bibliografie/ Bibliography:

1. UNESCO. *Education for all: The quality imperative*. Paris: UNESCO Publishing, 2005. ISBN 92-3-103976-8.
2. UNESCO. *Strategy for Technical and Vocational Education and Training (TVET)*. Paris: UNESCO, 2016. 32 p.
3. ALTBACH, P. G. and J. KNIGHT. The Internationalization of Higher Education: Motivations and Realities. *Journal of Studies in International Education*. 2007, vol. 11, no. 3-4, pp. 290-305. ISSN 1028-3153.
4. MARGINSON, S. Higher education and public good. *Higher Education Quarterly*. 2011, vol. 65, no. 4, pp. 411-433. ISSN 0951-5224.
5. WESTERHEIJDEN, D. and B. STENSAKER. Quality as fashion: Exploring the translation of a management idea into higher education. *Higher Education*. 2007, vol. 54, no. 5, pp. 639-653. ISSN 0018-1560.
6. TEQSA. *Higher Education Standards Framework (Threshold Standards)*. Online. 2022. Disponibil: <https://teqsa.gov.au> [accesat 2026-01-10].
7. IJSRED. A systematic review of Singapore's educational system: Governance, curriculum, and support structures. *International Journal of Scientific Research and Engineering Development*. 2025, vol. 8, no. 2, pp. 45-62. ISSN 2581-7175.
8. OECD. *The State of Learning and Equity in Education*. Online. PISA 2022 Results (Volume I). Pisa, 2023. Disponibil: <https://doi.org/10.1787/53f2383c-en> [accesat 2026-01-21].
9. NG, P. T. *Learning from Singapore: The power of paradoxes*. 2nd ed. London: Routledge, 2023. ISBN 978-1-032-21153-4.
10. WORLD ECONOMIC FORUM. *Defining Education 4.0: A Taxonomy for the Future of Learning*. Online. 2023. Disponibil: https://www3.weforum.org/docs/WEF_Defining_Education_4.0_2023.pdf [accesat 2026-01-10].
11. EQF ADVISORY GROUP. *The European Qualifications Framework (EQF)*. Online. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2018. Disponibil: <https://op.europa.eu> [accesat 2026-02-14].